

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો છ##

ન્યાયપ્રક્રિયાનું અનાવરણ: 9/11થી રવિવારના કાયદા સુધી - એક ભવિષ્યવાણીય વિશ્લેષણ

Jeff Pippenger
2024-02-29

જીવિતોના તપાસણીય ન્યાયનો આરંભ 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ થયો હતો, અને કાર્યકારી ન્યાયનો આરંભ નજીકમાં આવનાર રવિવારના કાનૂનથી થાય છે. ન્યાયના આ બે સમયગાળા તે દૂતના કાર્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે કરારના ત્રીજા દૂત અને ત્રીજા એલિયાહ માટે માર્ગ તૈયાર કરે છે; અને તે એલિયાહ દૂતાઈનો અંત છે, જેના પ્રારંભનો આરંભ મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં થયો હતો.

ખ્રિસ્તમાં વચનના દૂતની પરિપૂર્તિરૂપે તેમણે બે વખત શાબ્દિક પૃથ્વી પરના મંદિરને શુદ્ધ કર્યું, જે તેમના દેહ અને તેમના આત્મિક મંદિરનું પ્રતિરૂપ હતું. તેમનું શાબ્દિક પૃથ્વી પરનું મંદિર પ્રથમ અરણ્યના ટેબર્નેકલ મંદિર તરીકે શરૂ થયું, ત્યારબાદ સુલેમાનનું મંદિર, પછી બેબિલોનમાં સિત્તેર વર્ષની બંદીવાસ પછી ફરીથી બાંધવામાં આવેલું મંદિર, અને ત્યારપછી હેરોદ દ્વારા હાથ ધરવામાં આવેલી છેતાલીસ વર્ષની પુનર્નિર્માણ યોજનાના અનુસંધાને એ જ મંદિર.

ઈશ્વરની દૈહિક ઉપસ્થિતિએ તંબુના મંદિરને અને સુલેમાનના મંદિરને આશીર્વાદિત કર્યા હતા, પરંતુ બંધિવાસ પછી ફરીથી બાંધવામાં આવેલા મંદિરને નહીં; છતાં, તે પુનઃનિર્મિત મંદિર ખ્રિસ્તની દૈહિક ઉપસ્થિતિથી આશીર્વાદિત થયું. હેરોદ દ્વારા પુનઃઆકાર અપાયેલા મંદિરના ઇતિહાસમાં, માલાખી અધ્યાય ત્રણની પૂર્ણતામાં ખ્રિસ્તે બે વાર મંદિરને શુદ્ધ કર્યું. પ્રથમ શુદ્ધિકરણ વખતે, ખ્રિસ્તે મંદિરને પોતાના પિતાનું ઘર તરીકે ઓળખાવ્યું; પરંતુ મંદિરના અંતિમ શુદ્ધિકરણ વખતે ખ્રિસ્તે તેને યહૂદીઓનું ઘર તરીકે ઓળખાવ્યું.

મિલરાઇટોના ઇતિહાસમાં ખ્રિસ્તે 1798 થી 1844 સુધીના છિયાલીસ વર્ષોમાં એક આધ્યાત્મિક મંદિર ઊભું કર્યું. 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે, માલાખી અધ્યાય ત્રણની પરિપૂર્તિમાં, તેઓ અયાનક પોતાના મંદિરમાં આવ્યા, અને આ રીતે મૂર્ખ કન્યાઓને શુદ્ધ કરીને અલગ કરી નાખી. ત્યારબાદ તેઓ બીજા અને અંતિમ શુદ્ધિકરણને પૂર્ણ કરવા ત્રીજા દૂત તરીકે આવ્યા, પરંતુ પ્રાચીન ઇઝરાયલની શરૂઆતની જેમ, આધુનિક ઇઝરાયલમાં કાર્ય પૂર્ણ કરવા જરૂરી એવો વિશ્વાસ ન હતો.

11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ, ખ્રિસ્ત બીજા મંદિર-શુદ્ધિકરણને પૂર્ણ કરવા પરત ફર્યા, જે આવનારી રવિવાર કાનૂન સમયે મૂર્ખ કન્યાઓ શુદ્ધ કરવામાં આવે ત્યારે પૂર્ણ થાય છે, જ્યારે તેઓ આ હકીકત પ્રત્યે જાગૃત થાય છે કે 1989માં ઉન્મુદ્રિત કરવામાં આવેલ જ્ઞાનના વૃદ્ધિને તેઓ સમજતા નથી. જ્ઞાનનો એ વધારો અંતિમ વરસાદનો સંદેશ રજૂ કરે છે, જે દસ કન્યાઓના દૃષ્ટાંતના સંદર્ભમાં મૂકવામાં આવે ત્યારે મધ્યરાત્રિના રોદનનો સંદેશ છે. દાનિયેલ અગિયારના છેલ્લાં છ વચનોનો સંદેશ, જે 1989માં અંતના સમય પર ઉન્મુદ્રિત કરવામાં આવ્યો હતો, તે જ વચનોમાં યુમ્માલીસમા વચનમાં “પૂર્વમાંથી અને ઉત્તરમાંથી આવતાં સમાચાર” તરીકે રજૂ કરવામાં આવ્યો છે.

પશ્ચિમવર્ષાની સંદેશા મધ્યરાત્રિના ઘોષણાનો સંદેશ છે, અને તે પૂર્વ તથા ઉત્તરનો સંદેશ છે. પૂર્વ અને ઉત્તર અનુક્રમે ઇસ્લામ અને પોપશાહીને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને સંદેશ તરીકે તેઓ તે સંદેશાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેનો લાઉદીકેયન એડવેન્ટિઝમ દ્વારા 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 અને આવનારી રવિવારની વ્યવસ્થા વચ્ચે નકલીરૂપે અનુસરણ કરવામાં આવે છે. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001, ઇસ્લામ (પૂર્વ)નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને રવિવારની વ્યવસ્થા પશુની મુદ્રા (ઉત્તર)નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

લાઓદિકીય એક્ટ્રેન્ટિઝમ માટેનું મરણશૈયું તે બે માર્ગચિહ્નો વચ્ચે પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જેમ આજ્ઞાભંગ કરનાર પ્રભુદૂતના ગધેડા અને સિંહ વચ્ચે થયેલા મરણ દ્વારા તેનું પ્રતીકાત્મક નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે. જે લોકો પશુની છાપ સ્વીકારે છે તેઓ માટેનું મરણશૈયું “પૂર્વ અને ઉત્તર તરફથી આવતાં સમાચાર” દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જે પાપલ સત્તાને ક્રોધિત કરે છે અને દેવના લોક પરની અંતિમ પીડાને આરંભે છે. તે સંદેશ યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં આવનારી રવિવારની કાનૂનવ્યવસ્થાથી શરૂ થાય છે, જે જ તે સ્થાન છે અને તે જ સમય પણ છે જ્યારે ત્રીજા હાયનું ઇસ્લામ અચાનક પ્રહાર કરે છે. તે અનાપેક્ષિત આક્રમણ રાષ્ટ્રીય વિનાશ ઉત્પન્ન કરે છે, અને રાષ્ટ્રોને ક્રોધિત કરે છે; આ રીતે ડ્રેગન, પશુ અને ખોટા પ્રભુદૂતની ત્રિગુણ સંઘના આશ્રય હેઠળ, ઇસ્લામના વિરોધમાં સર્વ રાષ્ટ્રોને એકત્ર લાવવા માટે આર્થિક અને રાજકીય પ્રેરકશક્તિ પૂરી પાડે છે.

ત્રીજા એલિયાહ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલા ઇતિહાસમાં, ત્રીજા શાપને ઓળખાવતો સંદેશ ડ્રેગન, પશુ અને ખોટા ભવિષ્યવક્તાને જાણ કરે છે કે ઇસ્લામ એ ન્યાયનું તે સાધન છે, જેને દેવ મનુષ્યોને પાપલ અધિકારની છાપની ઉપાસના કરવા બદલ દંડ આપવા માટે ઉપયોગમાં લે છે. જેમ ત્રણ રોમો, ત્રણ બાબેલોનો, ત્રણ એલિયાહો અને માર્ગ તૈયાર કરનાર ત્રણ સંદેશવાહકોના પ્રસંગમાં છે, તેમ ત્રીજો શાપ પણ ત્રણ શાપોની ત્રિવિધ લાગુ પડતી પ્રક્રિયા દ્વારા સ્થાપિત થાય છે.

અને મેં જોયું, અને સ્વર્ગના મધ્યભાગમાં ઉડતા એક દૂતને સાંભળ્યો, જે ઊંચા સ્વરે કહેતો હતો, હાય, હાય, હાય, પૃથ્વીના નિવાસીઓને, કારણ કે તે અન્ય ત્રણ દૂતોની તુરીના સ્વરો હજી વાગવાના બાકી છે! પ્રકટીકરણ 8:13.

સિસ્ટર વાઈટે સ્મિથની પુસ્તક, *Daniel and Revelation*, ને અત્યંત ઊંડાણપૂર્વક સમર્થન આપ્યું, અને એ દર્શાવ્યું કે દરેક સેવન્ટ-ડે એડવેન્ટિસ્ટ પાસે આ પુસ્તક હોવું જોઈએ, ભલે તેમણે મેં હમણાં જેમ લખ્યું તેમ એટલી સીધી રીતે આ વાત વ્યક્ત ન કરી હોય, તથાપિ તેમના સમર્થનમાં આ હકીકત નિહિત છે.

“પ્રભુ કાર્યકરોને કેનવાસિંગના ક્ષેત્રમાં પ્રવેશવા માટે બોલાવે છે, જેથી વર્તમાન સત્યનો પ્રકાશ ધરાવતા પુસ્તકોનું પ્રસારણ થઈ શકે. દુનિયાના લોકોને જાણવાની જરૂર છે કે સમયનાં ચિહ્નો પૂર્ણ થઈ રહ્યાં છે. તેઓ સુધી એવા પુસ્તકો પહોંચાડી જે તેમને પ્રકાશિત કરશે. Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, અને The Desire of Ages હવે વિશ્વ સુધી પહોંચવા જોઈએ. Daniel and Revelation માં સમાયેલું મહાન શિક્ષણ ઓસ્ટ્રેલિયામાં ઘણા લોકોએ ઉત્સુકતાપૂર્વક વાંચ્યું છે. આ પુસ્તક ઘણા અમૂલ્ય આત્માઓને સત્યના જ્ઞાન સુધી લાવવા માટે સાધન બન્યું છે. Thoughts on Daniel and the Revelation નું પ્રસારણ કરવા માટે જે કંઈ કરી શકાય તે બધું કરવું જોઈએ. આના સ્થાન પર આવી શકે એવું બીજું કોઈ પુસ્તક મને જાણીતું નથી. આ દેવનો સહાયક હાથ છે.”

“જેઓ સત્યમાં લાંબા સમયથી રહ્યા છે તેઓ ઊંઘમાં છે. તેમને પવિત્ર આત્મા દ્વારા પવિત્ર કરવામાં આવવાની જરૂર છે. ત્રીજા દેવદૂતનો સંદેશ ઊંચા સ્વરે જાહેર કરવામાં આવવો જોઈએ. અતિ ગંભીર પ્રશ્નો અમારી સામે છે. અમારી પાસે ગુમાવવા માટે સમય નથી. ઈશ્વર એવું થવા ન દે કે અમે નાનાં મુદ્દાઓને એ પ્રકાશને ઢાંકી દેવા દઈએ, જે જગતને આપવામાં આવવો જોઈએ.” Manuscript Releases, volume 21, 444.

જે પુરુ તકને, દાનિયેલના પુરુ તકમાં આવેલ “દૈનિક” વિષે મિલેરાઇટ દ્વિ કોણને નકારી કાઢનારાઓએ પણ નકારી કાઢ્યું હતું, તેને “ઈશ્વરની સહાયકારી હથેળી” તરીકે ઓળખવામાં આવ્યું હતું. જો ઈશ્વરના લોકોએ અગાઉના ઉદ્ધરણમાં ઉલ્લેખિત પુરુ તકોનું પ્રસારણ કરવાની જવાબદારી સોંપવામાં આવી હોય, તો તેનો અર્થ એ થાય છે કે ઈશ્વરના લોકોએ તે પુરુ તક પોતે પણ સ્વાધીન રાખવું જરૂરી બનતું. તે પુરુ તક તેમના આક્રમણનું કેન્દ્ર બિંદુ હતું, જેઓ દાનિયેલના પુરુ તકમાં આવેલા “દૈનિક” વિષેના “નવા” દ્વિ કોણને

પ્રત્યેક સાહન આપતા હતા; કારણ કે તે જ તે પુરુ તક હતું જેને તેઓ ફરીથી લખવા અને “દૈનિક” વિષેના યોગ્ય દૃષ્ટિ કોણને દૂર કરવા ઇચ્છતા હતા.

જ્યારે બહેન વ્હાઇટે દાનિયેલના પુસ્તકમાં “દૈનિક” અંગે થયેલા બળવામાંના બે મુખ્ય આગેવાનોનો ઉલ્લેખ કર્યો, ત્યારે તેમણે ઘણી વાર દર્શાવ્યું કે તેઓ (પ્રેસ્કોટ અને ડેનિયલ્સ) પાસે “કારણથી પરિણામ સુધી તર્ક કરવાની” ક્ષમતા નહોતી. લાઓદિકીયન એડવેન્ટિસ્ટોના ઐતિહાસિક પુનર્વિચારવાદીઓમાં પણ એ જ સમસ્યા જણાય છે.

મુખ્ય પુરુષોએ, જેમણે 1888થી આગળના બળવાના સમગ્ર ઇતિહાસ દરમિયાન, પોતાના વ્યક્તિગત અનુભવના કોઈક તબક્કે “the daily” વિષેની ખોટી શિક્ષાને સ્વીકારી હતી. તેમનો બળવો “પરિણામ” હતો, અને “the daily” વિષેની ખોટી સમજણ “કારણ” હતી. લાઓદિકીયન એડવેન્ટિસ્ટ સુધારાવાદીઓ અજ્ઞાની લોકોને એવો વિશ્વાસ કરાવે છે કે એડવેન્ટ ઇતિહાસના એ જ ઐતિહાસિક બળવાખોરો વાસ્તવમાં બળવામાં ન હતા, જોકે તેમની સુધારેલી સાક્ષી કદી પણ બાઇબલ અને Spirit of Prophecyની સાક્ષી દ્વારા સમર્થિત થતી નથી. કારણ કે તેઓ આ “પરિણામ”ને બળવો ગણતા નથી, તેથી તેઓ “કારણ” શોધવાની શક્યતા બંધ કરી દે છે.

જેમ પક્ષી ભટકીને ઉડી જાય છે, અને જેમ અબાબીલ ઉડતાં ઉડતાં દૂર ચાલી જાય છે, તેમ નિરાધાર શાપ આવતો નથી. નીતિવચન 22:6.

ઈશ્વરના લોકોએ બળવાને ઓળખવો જોઈએ, અને જ્યારે તેઓ તેને ઓળખે, ત્યારે તેમણે તેના કારણની શોધ કરવી જોઈએ. ત્યારબાદ તેમણે તે કારણનું નિવારણ કરવું જોઈએ. નીચેના અવતરણમાં સિસ્ટર વ્હાઇટ આખાનની કથા પર ટિપ્પણી કરી રહ્યા છે.

“મને દર્શાવવામાં આવ્યું છે કે અહીં દેવ દર્શાવે છે કે જે લોકો પોતાને તેમની આજ્ઞાઓ પાળનાર પ્રજા તરીકે દાવો કરે છે, તેમની વચ્ચેના પાપને તે કેવી રીતે ગણે છે. જેમ પ્રાચીન ઇઝરાયેલે કર્યું હતું તેમ, જેમને તેમના સામર્થ્યના અદ્ભુત પ્રદર્શનના સાક્ષી થવા દ્વારા તેમણે વિશેષ સન્માન આપ્યું છે, અને જે છતાં પણ તેમની સ્પષ્ટ આજ્ઞાઓની અવગણના કરવાનો સાહસ કરશે, તેઓ તેમના ક્રોધના વિષય બનશે. તેઓ પોતાની પ્રજાને શીખવવા માંગે છે કે અવજ્ઞા અને પાપ તેમને અતિશય અપ્રિય છે અને તેને હળવાશથી લેવું યોગ્ય નથી. તેઓ અમને દર્શાવે છે કે જ્યારે તેમની પ્રજા પાપમાં મળી આવે, ત્યારે તે પાપને પોતાની વચ્ચેથી દૂર કરવા માટે તેઓએ તરત જ દૃઢ પગલાં લેવા જોઈએ, જેથી તેમની અપ્રસન્નતા તેઓ સૌ પર સ્થિર ન રહે. પરંતુ જો જવાબદારીના સ્થાનમાં રહેલા લોકો દ્વારા પ્રજાના પાપોને અવગણવામાં આવે, તો તેમની અપ્રસન્નતા તેમના પર રહેશે, અને દેવની પ્રજા, એક સમૂહ તરીકે, તે પાપો માટે જવાબદાર ગણાશે. ભૂતકાળમાં પોતાની પ્રજા સાથેના તેમના વ્યવહારમાં પ્રભુ દર્શાવે છે કે ચર્યને અન્યાયોથી શુદ્ધ કરવી કેટલી આવશ્યક છે. એક પાપી એવો અંધકાર ફેલાવી શકે છે કે જે સમગ્ર સભામાંથી દેવના પ્રકાશને દૂર રાખે. જ્યારે પ્રજા અનુભવે કે અંધકાર તેમના ઉપર છવાઈ રહ્યો છે, અને તેમને તેનું કારણ ખબર નથી પડતી, ત્યારે તેમણે મોટી નમ્રતા અને આત્મ-અવનતિ સાથે દેવને તીવ્રતાપૂર્વક શોધવા જોઈએ, જ્યાં સુધી તેમના આત્માને દુઃખી કરનાર અન્યાયો શોધી કાઢીને દૂર ન કરવામાં આવે.”

“અમારે વિરુદ્ધ જે પૂર્વગ્રહ હોયો થયો છે, કારણ કે દેવે મને જે અયોગ્યતાઓ અસ્તિત્વમાં હોવાનું દર્શાવ્યું છે, તેના માટે અમે ઠપકો આપ્યો છે, અને કઠોરતા તથા કડકાઈનો જે હાકલ ઉઠાવવામાં આવ્યો છે, તે અન્યાયી છે. દેવ અમને બોલવાનું આદેશ આપે છે, અને અમે મૌન રહીશું નહિ. જો તેના લોકોમાં અયોગ્યતાઓ ન પડે દેખાતી હોય, અને દેવના સેવકો તેમના પ્રત્યે ઉદાસીન રહી આગળ વધી જાય, તો તેઓ વારંવાર પાપીને ટેકો આપે છે અને તેને અન્યાયસંગત ઠરાવે છે, અને તેઓ સમાન રીતે દોષી છે તથા નિશ્ચિતરૂપે દેવની અપ્રસન્નતા ભોગવશે; કારણ કે તેઓ દોષીઓના પાપો માટે જવાબદાર ઠરાવવામાં આવશે. દર્શનમાં મને એવી ઘણી ઘટનાઓ તરફ દોરવામાં આવી છે જ્યાં i

દેવના સેવકો દ્વારા તેમના વચ્ચે અસ્તિત્વમાં રહેલા અયોગ યો અને પાપો સાથે ૮ ચવહાર કરવામાં બેદરકારી રાખવાને લીધે દેવની અપ્રસન્નતા ઉપજી હતી. જેમણે આ અયોગ યતાઓને માફ કરી દીધી હતી તેઓ લોકોને ૨ વભાવથી અત્યંત સૌમ્ય અને મનોહર ગણાયા હતા, માત્ર એટલા માટે કે તેઓએ શાસ્ત્ર મુજબની ૨ પદ ફરજ નિભાવવાનું ટાળ્યું હતું. આ કાર્ય તેમની લાગણીઓને અનુરૂપ ન હતું; તેથી તેમણે તેને ટાળી દીધું.” Testimonies, volume 3, 265.

એક્ટ્રેન્ટીઝમમાં બળવો કરનારા આગેવાનોના ઇતિહાસો આ હકીકતની સાક્ષી આપે છે કે તેમના બળવામાં લગભગ હંમેશા જોવા મળતા પગલાં પૈકીનું એક એ છે કે તેમના વ્યક્તિગત અનુભવના કોઈક તબક્કે તેમણે “the daily” અંગેનો ખોટો દૃષ્ટિકોણ સ્વીકાર્યો હતો. તેમ છતાં, સ્મિથનું પુસ્તક પ્રેરિત ન હોવા છતાં અને તેમાં કેટલાક સિદ્ધાંતસંબંધિત પ્રશ્નો રહેલા હોવા છતાં, તે હજી પણ પ્રકાશનના આઠમા અને નવમા અધ્યાયોની પ્રારંભિક પાયોનિયર સમજણનો ઉત્તમ સમીક્ષાત્મક અવલોકન આપે છે, જ્યાં પ્રથમ છ તુરાઈઓનો ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસ રજૂ કરવામાં આવ્યો છે. હવે જ્યારે આપણે ત્રણ “Woes” ની ત્રિગુણ લાગુપડતાની વિચારણા આરંભીએ છીએ, ત્યારે અમે સ્મિથના ગ્રંથ Daniel and Revelation માંથી તેમની ટિપ્પણીનો સંદર્ભ લઈશું.

સિસ્ટર વ્હાઇટ આપણને જણાવે છે કે વિવિધ મિલરને પ્રકાશનના પુસ્તક વિષે મહાન પ્રકાશ આપવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ અધ્યાય તેર, અને સોળથી અઠાર સુધીના વિષયમાં તેમની સમજ ખોટી હતી, કારણ કે ઇતિહાસના પ્રવાહમાં તેઓ એવા ખોટા દૃષ્ટિબિંદુ પર હતા કે જ્યાંથી તેઓ એ જોઈ શકતા ન હતા કે ત્યાં ઉજાડ લાવનારી સત્તાઓ બે નહીં, પરંતુ ત્રણ છે. તેમનો મહાન પ્રકાશ પ્રકાશનના અધ્યાય બે થી નવ સુધી પર હતો.

“પ્રચારકો અને લોકોએ પ્રકાશનના પુસ્તકને રહસ્યમય અને પવિત્ર શાસ્ત્રના અન્ય ભાગોની તુલનાએ ઓછા મહત્વનું માન્યું છે. પરંતુ મેં જોયું કે આ પુસ્તક ખરેખર એક એવું પ્રકાશન છે, જે ખાસ કરીને તેમના લાભ માટે આપવામાં આવ્યું છે, જેઓ અંતિમ દિવસોમાં જીવવાના હતા, જેથી તેઓ પોતાની સાચી સ્થિતિ અને પોતાના કર્તવ્યને નિશ્ચિત રીતે જાણવામાં માર્ગદર્શન પામે. દેવએ વિવિધ મિલરના મનને ભવિષ્યવાણીઓ તરફ દોરી અને તેને પ્રકાશનના પુસ્તક વિષે મહાન પ્રકાશ આપ્યો.” Early Writings, 231.

મિલરે કલીસિયાઓ, મુદ્રાઓ, તુરહીઓ અને કોપપાત્રો વિશેની પોતાની સમજણ નીચે મુજબ રજૂ કરી.

“એશિયાની સાત કલીસિયાઓ એ ખ્રિસ્તની કલીસિયાનો ઇતિહાસ છે—તેના સાત રૂપોમાં, તેની તમામ વક્તાઓ અને વળાંકોમાં, તેની સમસ્ત સમૃદ્ધિ અને વિપત્તિમાં—પ્રેરિતોના દિવસોથી લઈને જગતના અંત સુધી. સાત મુદ્રાઓ પૃથ્વીના સત્તાધીશો અને રાજાઓ દ્વારા કલીસિયા સંબંધે થયેલી ઘટનાઓનો, અને એ જ સમયગાળામાં પોતાના લોકોને આપવામાં આવેલ દેવના સંરક્ષણનો ઇતિહાસ છે. સાત તુરાઈઓ પૃથ્વી, અથવા રોમના રાજ્ય, પર મોકલવામાં આવેલા સાત વિશિષ્ટ અને ભારે દંડયુક્તાઓનો ઇતિહાસ છે. અને સાત કટોરાઓ પાપલ રોમ પર મોકલવામાં આવેલી અંતિમ સાત મહામારીઓ છે. આ બધામાં અન્ય ઘણી ઘટનાઓ પણ મિશ્રિત છે, જે ઉપનદીઓની જેમ તેમાં ગૂંથાયેલી છે અને ભવિષ્યવાણીની મહાન નદીને પૂર્ણતા આપે છે, જ્યાં સુધી આ સમગ્ર પ્રવાહ આપણને અનંતકાળના મહાસાગર સુધી લઈ જઈ અંત પામે છે.”

“મારા માટે, આ પ્રકાશનના પુસ્તકમાં યોહાનની ભવિષ્યવાણીની યોજના છે. અને જે મનુષ્ય આ પુસ્તકને સમજવા ઇચ્છે છે, તેને દેવના વચનના અન્ય ભાગોનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન હોવું જ જોઈએ. આ ભવિષ્યવાણીમાં ઉપયોગમાં લેવાયેલા પ્રતિકો અને રૂપકો, તે જ સ્થળે સર્વ સમજાવાયેલા નથી, પરંતુ તેઓ અન્ય ભવિષ્યવક્તાઓમાં શોધવા પડે અને શાસ્ત્રના અન્ય અવતરણોમાં તેમનું સ્પષ્ટીકરણ કરવું પડે. તેથી સ્પષ્ટ થાય છે કે ઈશ્વરે સમગ્રનો અભ્યાસ કરવાનો આશય રાખ્યો છે, જેથી કોઈ એક ભાગનું પણ સ્પષ્ટ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થઈ શકે.” William Miller, Miller’s Lectures, volume 2, lecture 12, 178.

જેમ ત્રીજો દૂત, જે કરારના દૂત માટે માર્ગ તૈયાર કરે છે, ચર્ચના ન્યાયના આંતરિક ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, તેના વિરુદ્ધ ત્રીજો એલિયાહ, જે આધુનિક બાબેલના ન્યાયમાં બાહ્ય ઇતિહાસનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, તેમ ચર્ચ અને મુદ્રાઓ અંગેની અગ્રગામી સમજણએ એ જ આંતરિક-બાહ્ય સાક્ષીને ઓળખી હતી.

પ્રકાશિતવાક્યના ઠમા, પમા અને દમા અધ્યાયોમાં મુદ્રાઓનો અમારી નોંધ માટે પરિચય કરાવવામાં આવ્યો છે. આ મુદ્રાઓ હેઠળ રજૂ થયેલ દૃશ્યો પ્રકાશિતવાક્ય દમાં અને પ્રકાશિતવાક્ય ટના પ્રથમ પદમાં દર્શાવવામાં આવ્યા છે. તેઓ સ્પષ્ટપણે એવી ઘટનાઓને આવરી લે છે, જેઓ આ વ્યવસ્થાકાળના આરંભથી લઈને ખ્રિસ્તના આગમન સુધી કલીશિયા સાથે સંબંધિત છે.

“જ્યાં સાત કલીસિયાઓ કલીસિયાના આંતરિક ઇતિહાસને રજૂ કરે છે, ત્યાં સાત મુદ્રાઓ તેના બાહ્ય ઇતિહાસની મહાન ઘટનાઓને દૃષ્ટિગોચર કરે છે.” ઉરિયાહ સ્મિથ, The Biblical Institute, 253.

યુરિયા સ્મિથે ચર્ચોની આંતરિક અને બાહ્ય સંબંધિતતા અંગેની મિલ્લરાઇટ સમજણની ઓળખ કરી હતી, અને જેમ્સ વ્હાઇટ સમાંતર ઇતિહાસોના પરિપ્રેક્ષ્યમાં તેનું સમાન અવલોકન રજૂ કરે છે.

“અમે હવે ચર્ચો, મુદ્રાઓ અને પશુઓ, અથવા જીવંત પ્રાણીઓ, ને ત્યાં સુધી અનુસરી આવ્યા છીએ જ્યાં સુધી તેઓ સમયના સમાન અવધિઓને આવરી લેતા હોવા અંગે પરસ્પર સરખામણીમાં આવે છે. મુદ્રાઓ સંખ્યામાં સાત છે, પરંતુ પશુઓ માત્ર ચાર. અને અહીં આ નોંધવું યોગ્ય રહેશે કે પ્રથમ, બીજી, ત્રીજી અને ચોથી મુદ્રા ખૂલતાં પ્રથમ, બીજી, ત્રીજી અને ચોથી જીવંત પ્રાણીઓ ‘આવ અને જો’ એમ કહેતાં સાંભળવામાં આવે છે; પરંતુ જ્યારે પાંચમી, છઠ્ઠી અને સાતમી મુદ્રાઓ ખૂલે છે, ત્યારે એવો કોઈ અવાજ સાંભળવામાં આવતો નથી. તેમજ છેલ્લી ત્રણ ચર્ચો અને છેલ્લી ત્રણ મુદ્રાઓ સમયના સમાન અવધિઓને આવરી લેતી હોવા અંગે પરસ્પર એવી રીતે સરખાતી નથી, જેવી રીતે પ્રથમ ચાર ચર્ચો અને પ્રથમ ચાર મુદ્રાઓ સરખાય છે. પરંતુ, જેમ અમે દર્શાવ્યું છે, ચર્ચો, મુદ્રાઓ અને જીવંત પ્રાણીઓ લગભગ 1800 વર્ષના અવકાશ દરમિયાન સમયના સમાન અવધિઓને આવરી લેતા હોવા અંગે પરસ્પર સહમત પડે છે, જ્યાં સુધી અમે વર્તમાન સમયથી થોડું વધુ અડધી સદી પહેલાંના સમય સુધી ન આવી પહોંચીએ.” James White, Review and Herald, February 12, 1857.

અમે હમણાં જ મિલ્લરાઇટ ઇતિહાસના ત્રણ મુખ્ય અગ્રગામીઓનો ઉલ્લેખ કર્યો. આ ત્રણે જણે “દૈનિક” વિષેનો યોગ્ય દૃષ્ટિકોણ ધારણ કર્યો હતો, અને મિલરને જે સત્યના માળખામાં સમજવા અને રજૂ કરવા માટે દોરવામાં આવ્યો હતો, તે જ માળખામાં તેમણે ચર્ચો, મુદ્રાઓ અને તૂરિઓનો સમીક્ષાત્મક અવલોકન પણ સ્વીકાર્યો હતો.

“જ્યારે એવા લોકો આવે, જે ભગવાને પોતાના પવિત્ર આત્મા દ્વારા સ્થાપિત કરેલા પાયામાંથી એક ખીલો કે થાંભલો પણ ખસેડવા ઇચ્છે, ત્યારે અમારા કાર્યમાં અગ્રણી રહેલા વૃદ્ધ પુરુષો સ્પષ્ટપણે બોલે; અને જે મરી ગયા છે તેઓ પણ અમારા સામાયિકોમાં તેમના લેખોના પુનર્મુદ્રણ દ્વારા બોલે. ભગવાને પોતાના જનને સત્યના માર્ગમાં પગલા પગલા કરીને દોર્યા છે તેમ તેમણે આપેલો દૈવી પ્રકાશનો ફિરણસમૂહ એકત્ર કરો. આ સત્ય સમય અને પરીક્ષાની કસોટી સામે અડગ રહેશે.” Manuscript Release, 760, 10.

11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ, પ્ર. કાશન અધ્યાય અઢારનો શક્તિ શાળી દૂત ઉતર્યો અને જેમણે હમણાં જ સ્ વર્ગમાંથી ઉતરેલી રોટલીને સ્ વીકારી અને ભોજનરૂપે ગ્રહણ કરવી હતી, તેઓને ચિરમિયા અધ્યાય છના “જૂના માર્ગો” તરફ પાછા દોરી જવાના કાર્યની શરૂઆત કરી. આલ્ફા અને ઓમેગાને એવા લોકોને જરૂર હતી, જેઓ એક લાખ ચુમ્ માલીસ હજારની સંખ્યામાં સામેલ થવા પ્રયત્નશીલ બનવા તૈયાર હતા, જેથી તેઓ જોઈ શકે કે 11 ઓગસ્ટ, 1840ના દિવસે જે વસ્તુએ તેમને સ્ વર્ગમાંથી નીચે લાવ્યા, તે માત્ર કોઈ સમય-ભવિષ્યવાણીની પરિપૂર્ણતા નહોતી, પરંતુ બીજા હાયની સમય-ભવિષ્યવાણીની પરિપૂર્ણતા હતી. તેમને જરૂર હતી કે તેમની પ્રજા તે ઇતિહાસના જૂના માર્ગો ને ફરીથી શોધે, જેમાં તેમણે 1798થી 1844

સુધીના છિયાલીસ વર્ષો માં મિલરાઇટોના મંદિરની રૂ થાપના કરી હતી.

તે ઇતિહાસ કચરાથી તથા ખોટાં સિક્કાં અને રત્નોથી ઢંકાઈ ગયો હતો. તે ઇતિહાસ એક ખોટા મૂળભૂત સંદેશથી આચ્છાદિત થઈ ગયો હતો, જે વાળુ પર બાંધવામાં આવ્યો હતો, યુગોના શિલા પર નહીં. તે મિલરાઇટોના ઇતિહાસમાં હતું—તે ઇતિહાસમાં, જ્યાં, જેમ પિતર તેનું વર્ણન કરે છે, મિલરાઇટો, “જે ભૂતકાળમાં લોકો ન હતા, પણ” ત્યારબાદ “દેવના લોકો” બન્યા, જેઓને “આત્મિક ગૃહ, પવિત્ર યાજ્ઞકવર્ગ” તરીકે ઊભા કરવામાં આવ્યા હતા અને બાંધવામાં આવ્યા હતા. યહૂદાના કુળનો સિંહ 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના દિવસે ઉતર્યો અને પોતાના અંતિમ-દિવસોના લોકોને મિલરાઇટ મંદિરના ઉદ્ભવના ઇતિહાસના “મંદિર”ને શુદ્ધ કરવાની કાર્યમાં લઈ ગયો. તે કાર્યને એક ભવિષ્યવાણી દ્વારા પૂર્વરૂપ આપવામાં આવ્યું હતું, જેણે આગાહી કરી હતી કે પ્રભુ જોશિયા નામના એક પુરુષને ઊભો કરશે, (જેનો અર્થ દેવનો પાયો થાય છે).

જ્યારે આજ્ઞાભંગી ભવિષ્યવક્તાની ભવિષ્યવાણીની પૂર્ણતામાં યોશિયાહને ઊભો કરવામાં આવ્યો, ત્યારે તેણે અવ્યવસ્થિત હાલતમાં આવેલા મંદિરની મરામતનું કાર્ય શરૂ કર્યું. મરામત અને શુદ્ધિકરણના કાર્ય દરમિયાન “મૂસાનો શાપ” શોધવામાં આવ્યો, અને જ્યારે તે યોશિયાહ સમક્ષ વાંચવામાં આવ્યો ત્યારે તેણે યોશિયાહમાં સુધારણાનું કાર્ય ઉત્પન્ન કર્યું. 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 પછી “સાત સમય”ની પુનઃશોધ સાથેના સંબંધમાં, અમે તે ભવિષ્યવાણીનો વિચાર કરીશું.

અમે તે અભ્યાસ આગામી લેખમાં શરૂ કરીશું.

“જ્યાં સુધી સત્યનો દાવો કરનારાઓ શૈતાનની સેવા કરતા રહેશે, ત્યાં સુધી તેની નરકીય છાયા તેમના દેવ અને સ્વર્ગ વિષેના દૃષ્ટિકોણને અવરોધિત કરશે. તેઓ એવા બની જશે જેમણે પોતાનો પ્રથમ પ્રેમ ગુમાવ્યો હોય. તેઓ શાશ્વત વાસ્તવિકતાઓને જોઈ શકશે નહીં. દેવએ આપણા માટે જે તૈયાર કર્યું છે તેનું પ્રતિનિધિત્વ ઝખર્યા, અધ્યાય 3 અને 4, અને 4:12-14 માં કરવામાં આવ્યું છે: ‘અને મેં ફરી ઉત્તર આપ્યો અને તેને કહ્યું, આ બે જૈતૂનની ડાળીઓ શું છે, જે બે સુવર્ણ નળીઓ દ્વારા પોતામાંથી સુવર્ણ તેલ બહાર ઢોળે છે? અને તેણે મને ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું, શું તને ખબર નથી કે આ શું છે? અને મેં કહ્યું, ના, મારા પ્રભુ. ત્યારે તેણે કહ્યું, આ બે અભિષિક્ત જન છે, જે સમગ્ર પૃથ્વીના પ્રભુની પાસે ઊભા રહે છે.’”

“પ્રભુ સર્વ પ્રકારના સાધનોથી પરિપૂર્ણ છે. તેમની પાસે કોઈ પણ સુવિધાનો અભાવ નથી. અમારી વિશ્વાસની અછત, અમારી પૃથ્વીસ્વભાવતા, અમારી તુચ્છ વાચાળતા, અને અમારી અવિશ્વાસિતા—જે અમારી વાતચીતમાં પ્રગટ થાય છે—તેનાં કારણે જ અંધકારમય છાયાઓ અમારા ચારે બાજુ એકત્ર થાય છે. ખ્રિસ્ત વચન કે સ્વભાવમાં એવા તરીકે પ્રગટ થતા નથી, જે સર્વથા મનોહર છે અને દસ હજારમાં શ્રેષ્ઠતમ છે. જ્યારે આત્મા પોતાને વ્યર્થતામાં ઊંચો ઉઠાવવામાં સંતોષ પામે છે, ત્યારે પ્રભુનો આત્મા તેના માટે બહુ ઓછું કરી શકે છે. અમારી ક્ષુદ્રદૃષ્ટિ માત્ર છાયાને જ જુએ છે, પરંતુ તેની પાર રહેલી મહિમાને જોઈ શકતી નથી. દેવદૂતો ચાર પવનોને રોકી રાખ્યા છે; તેઓ એક કોધિત ઘોડા તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા છે, જે છૂટી જવા અને સમગ્ર પૃથ્વીના મુખ પર દોડી નીકળવા આતુર છે, અને પોતાના માર્ગમાં વિનાશ અને મૃત્યુ વહન કરે છે.”

“શું આપણે અનંત વિશ્વની અતિ ધાર પર જ સૂતાં રહીશું? શું આપણે મંદ, શીતળ અને મૃત્યુતુલ્ય થઈ જઈશું? અહો, કાશ કે અમારી સભાઓમાં દેવનો આત્મા અને શ્વાસ તેમના લોકોમાં ફૂંકવામાં આવે, જેથી તેઓ પોતાના પગ પર ઊભા રહે અને જીવંત બને. આપણને જોવાની જરૂર છે કે માર્ગ સંકુચિત છે, અને દ્વાર તંગ છે. પરંતુ જ્યારે આપણે તે તંગ દ્વારથી પ્રવેશ કરીએ છીએ, ત્યારે તેની વિશાળતા અસીમ છે.” Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.